

[Aksel Larsen.]

kens område for at sikre beskæftigelsen osv. osv. Vi skal komme og fortælle jer alle de konkrete foranstaltninger, vi kan regne ud, sådan at I ved, hvor I er henne, og bedre kan afgøre, om I så vil imødekomme regeringens ønsker.

Men en sådan redegørelse fik organisationerne ikke, og der er unægtelig en betydelig forskel på den måde, Kong Salomon og Jørgen Hattemager behandles på. Naturligvis må vi i det væsentlige indrette os på at få vore informationer igennem regeringspressen. Så vidt jeg har fulgt med i regeringspressen, har regeringen haft et møde med Nationalbankens direktion, hvor man har forelagt Nationalbankens direktion en helt udførlig plan for, hvad regeringen kan tænke sig at gennemføre, for derpå at snakke med Nationalbanken om, hvorvidt der så kunne gøres noget ved diskonto, renteniveau, kreditrationering osv. Nationalbanken kunne man godt forelægge en plan. Man gik ikke blot op til Nationalbanken og sagde: vil Nationalbanken nu ikke hitte ud af, hvordan man kan sætte renten ned og så fortælle regeringen det? Nej, her kom man og sagde, hvad regeringen påtænkte, og så bad man Nationalbanken overveje det. Hvorvidt der kom noget ud af overvejelserne, ved jeg ikke; men jeg så naturligvis i regeringspressen en stor overskrift om, at nu ville renten blive sat ned, det var helt sikkert. Det foreligger der ganske vist ikke noget om endnu, det kan jo være, det kommer. Jeg vil sige, som den ene af de to socialdemokratiske ordførere har sagt, at selv om diskontoen bliver sat ned — og det vil jeg da håbe, den bliver — er det ikke derfor givet, at vi får et almindeligt fald i renteniveauet herhjemme.

Det er klart, at når man bad lønmodtagerne forhandle under disse forhold, på disse ringe vilkår, måtte svaret blive det, man kalder negativt. Lønmodtagerne kunne ikke komme og sige: ja, vi skal gerne over for den nu siddende regering gentage det tilbud, som regeringspartierne hånligt og brutalt afviste i december, uden at vi har fået nogen sikkerhed for, hvilken politik der i øvrigt skal gennemføres i dette land.

Svaret fra Landsorganisationen fik jo en passende udlægning i regeringspressen; i

hvert fald offentliggjorde Fyns Tidende det under en kæmpeoverskrift: „LO foretrækker højere skatter“. Jeg ved ikke af, at LO har sagt, at de gerne ville have højere skatter. Ganske vist er regeringen kommet med forblommene trusler om, at der måtte ske et eller andet ubehageligt, hvis LO ikke hittede ud af, hvordan man skulle rage regeringens kastanier ud af ilden; men det er lige stærkt nok at udlægge det derhen, at arbejderne foretrækker højere skatter som middel mod de økonomiske vanskeligheder. Der er også det ved det, at lønmodtagerorganisationerne ikke har grund til af denne regering at forvente en forsvarlig økonomisk politik. Naturligvis har vi ikke fået ordentlig besked, vi får det jo kun stykkevis fra regeringen; men vi ved da, at regeringen meget gerne vil ødelægge så meget af den besluttede skattereform som muligt. Man ønsker at få fradragsjunglen til at vokse vildt igen og har planer om på en eller anden måde at genindføre præmiering af opsparing ved hjælp af kapitalbindingskonti. Så vidt jeg har forstået, har man dog måttet opgive sin fuldkommen skøre idé om et opsparingspræmielotteri. Men derfor kan det godt tænkes, at de tre regeringspartier vil bruge deres majoritet til nu at gennemføre det, statsministeren tidligere har stemplet med de alvorligste ord, da han sagde, at præmiering af privat opsparing ikke tjente til at forøge opsparingerne, men til at give visse folk skattelettelse på andre skatteyderes bekostning.

Man vil, som man siger, forbedre afskrivningsreglerne. Nu blev de i beskedent omfang forbedret i fjor af det daværende flertal i folketinget på en måde, som absolut ikke kunne skade erhvervslivet; der blev klippet nogle frynser væk, som kunne udnyttes til skattemisbrug. Men jeg forstår, at man nu vil have disse frynser syet på igen. Jeg ved ikke, om det lykkes, men man skal i hvert fald ikke forvente stor velvilje fra lønmodtagerorganisationer over for regeringens politik, når det er på den måde, den, som den siger, vil begunstige erhvervslivet.

Der er også tale om ændrede kreditvilkår for erhvervslivet. Vi må vel vente og se, hvordan det skal arte sig; men jeg forstår nu alene på baggrund af det her nævnte godt, hvis der er så stor glæde på børsen,